

РЕШЕНИЕ

№ 14747

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 02.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1620** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК.

Образувано е по жалба от „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявана от управителя доц. д-р Р. М., срещу Заповед № РД-01-8/28.01.2025г. на директора на РЗОК – Л., с която на основание чл. 459, ал. 1 от Н. за МД 2023-2025г. се налага санкция „финансова неустойка“ в общ размер на 250 лева за установени при жалбоподателя нарушения.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорвания акт, като се иска неговата отмяна. По същество твърденията са, че е установено нарушение по чл. 126, ал. 2 от Н.. Твърденията са, че няма данни медицинският специалист да е извършвал дейност по друго време, респ. графика на обслужване на пациентите да е бил променян. Сочи се, че санкционната норма на чл. 459, ал. 1 от Н. неправилно е приложена, доколкото същата се отнася само за обстоятелства, свързани със сключването на индивидуалния договор. Счита още, че нормите на чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 174, ал. 1 от Н. се отнасят само до лекарите от лечебните заведения, респ. по тези разпоредби не може да бъде санкционирано лечебно заведение. На последно място се сочи, че директорът на РЗОК – Л. необосновано е наложил максималния размер на предвидената санкция.

В съдебното заседание оспорващото дружество, редовно призовано, не се представлява. В постъпила по делото молба се излагат съображения по съществото на спора.

Ответникът директор на РЗОК-Л. – се представлява от юрк. С., който моли за отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, а и не се спори между страните, че между „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД и НЗОК е сключен договор № 110884/09.10.2023г. за оказване на медико-диагностична дейност, с предмет медико-диагностични изследвания по пакет(и) „Клинична лаборатория“ (МДИ) по специалности „Клинична лаборатория“.

Със Заповед № РД-01-8/07.01.2025г. на директора на РЗОК Л. на осн. чл. 72, ал. 2 от ЗЗО е наредено да бъде извършена проверка на изпълнителя на медицинска помощ Р. ООД по изпълнение на договор № 110884/09.10.2023г. Проверката е определена като пълна, със задача спазване на клаузите от сключен индивидуален договор с Н. за МД 2023-2025. Със заповедта е определен проверяващ екип и срок на проверката – 07.01.2025г. – 07.02.2025г. Заповедта е връчена на 13.01.2025г. видно от положения подпис с дата.

По повод извършената проверка е съставен Протокол № РД 01-8/13.01.2025г. в който са отразени резултатите от проверката. Установено е както следва:

На 09.01.2025г. в 10ч и 50 мин. При посещение на СМЛ Р. д-р И. Р. Л. – Т. не беше намерена. Съгласно изискванията на чл. 126, ал. 2 от Н. за МД 2023-2025 ИМП в срок от 3 календарни дни е длъжен да уведоми РЗОК за промяната, което не е направено в регламентирания срок;

На амбулаторията липсваше изложен на място, достъпно за здравноосигурените лица, обявления в РЗОК график за обслужване на пациентите, както и телефон за връзка;

Посочена е и квалификацията на установените нарушения: по т. 1 чл. 126, ал. 2 от Н. за МД 2023-25, чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО; по т. 2 чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 174, ал. 1 от Н. за МД 2023-25;

Протоколът е връчен на 13.01.2025г. видно от отбелязването върху него и от разписка на л. 17 от делото.

За извършената проверка е съставен доклад № РД 01-8/23.01.2025г., като видно от резолюцията директорът на РЗОК – Л. е запознат на 27.01.2025. с него.

Въз основа на така извършената проверка е постановена процесната Заповед № РД-01-8/28.01.2025г. от директора на РЗОК – Л., с която на основание чл. 459 от Н. за МД 2023-2025г. се налагат санкции „финансова неустойка“ в размер на 100 лева по т. 1 и по т. 2 в размер на 150 лева за установени и описани по-горе нарушения. На л. 23 от делото са приложени „мотиви за определяне на санкция“.

По делото е приложена административната преписка, вкл. допълнително споразумение от 02.10.2024г. към ТД на д-р И. Р. Л. – Т., декларация по чл. 121, т. 5 от Н. от д-р Т., с работен график, график зам. декември 2024г., м. януари и февруари 2025г. на д-р Т. в ЦМД „Лабдиагностика 89“ ООД, справки за отчетите на д-р Т. за 09.01.2025г.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване чрез административния орган, издал акта, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – директорът на РЗОК – [населено място], съгласно чл. 74, ал. 5 от ЗЗО.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начинът и срокът на изпълнението им. При издаване на процесната заповед са спазени административнопроизводствените правила, разписани в чл. 74 от ЗЗО.

Заповед № РД-01-8/07.01.2025г. на директора на РЗОК – [населено място] е връчена на управителя на лечебното заведение в деня на започване на проверката. Същата съдържа необходимите реквизити, в съответствие с разпоредбата на чл.72, ал.2 от ЗЗО. След извършване на проверката е съставен протокол от 13.01.2025г., в който са отразени констатациите от проверката. Протоколът също е връчен на представител на дружеството. Жалбоподателят не се е възползвал от възможността да възрази срещу съставения протокол. Въз основа на протокола е издадена процесната заповед. Предвид това при постановяване на оспорвания административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна на процесуално основание.

Оспорената заповед е постановена и при правилно приложение на материалния закон.

По отношение на т. 1 е установено, че на 09.01.2025г. в 10 часа и 50 минути е установено, че д-р И. Р. Л.-Т. не е намерена в С. „Р.“. Според подадената в РЗОК декларация по чл. 121 от Н. за медицинските дейности за 2023-2025г., съдържащ график на лекарите-специалисти, работещи в лечебното заведение в този ден е следвало МДИ по пакет Клинична лаборатория да извършва д-р И. Т. (с работен график от понеделник до петък вкл. от 08. 00 до 12. 00 ч.). 09.01.2025г. е четвъртък, работен ден, поради което д-р Т. е следвало да бъде в С. на работа по график.

Установено е, че в РЗОК - Л. не е постъпвало уведомително писмо от изпълнителя на медицинска помощ в срока по чл. 126, ал. 2 от Н., за промяна на графика за обслужване на пациентите

Съгласно чл. 126, ал. 2 от Н. за МД 2023-2025 г., при промяна на графика за обслужване на пациентите изпълнителят на медицинска помощ е длъжен в срок до 3 календарни дни да уведоми РЗОК и да изпрати актуалния график писмено или по електронна поща, подписан с електронен подпис.

Следва да бъде посочено още, че съгласно чл. 126, ал. 3 от Н.. за МД 2023-2025 г., при отсъствие изпълнителят на медицинска помощ е длъжен в срок до 3 работни дни, считано от деня на отсъствието, да уведоми РЗОК за отсъствието си писмено или по електронна поща, подписано с електронен подпис, за което обаче не е ангажирана отговорност на С.. Отсъствието следва да бъде обявено на видно място в амбулаторията на изпълнителя на медицинска помощ.

Предвид изложеното съдът счита, че правилно на "СМДЛ – Рамус" ООД са наложени санкция "финансова неустойка", предвид установеното нарушение, изразяващи се в неподаване на уведомление за промяна на графика на лекаря-специалист за обслужване на пациенти в срока по чл. 126, ал. 2 от Н..

Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 459, ал. 1 от Н. за МД 2023-2025г., съгласно която, когато изпълнител на извънболнична медицинска помощ не изпълни задълженията си за уведомяване на РЗОК за настъпили промени в обстоятелства, свързани със сключването на индивидуалния договор, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 50 до 100 лв.

Неправилно обаче е индивидуализиран размера на санкцията. Действително по делото са представени мотиви към Заповед № РД-01-8/28.01.2025г., идентични по съдържание с мотивите в самата заповед. Съдът обаче не възприема така изложените „мотиви“ за налагане на максималния размер на предвидената санкция. Същите се свеждат до това, че се засяга бюджетът на НЗОК и законосъобразното му разходване. Според съда всяко едно нарушение на Н. засяга бюджета на НЗОК, а така изложените мотиви не отговарят на изискването за индивидуализация на наказанието, където се отчита тежестта на нарушението, причините за неговото извършване или допускане, наличие на предходни нарушения, както и цялостната дейтелност на санкционирувания субект.

По т. 2 е вменено нарушение по чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 174, ал. 1 от Н. за МД 2023-25. От фактическа страна е установено, че на амбулаторията липсва изложен на място, достъпно за ЗОЛ, обявления в РЗОК график за обслужване на пациенти, както и телефон за връзка.

Съгласно чл. 155, ал. 1 от Н. за МД 2023-25 Лекарите от лечебните заведения за С. обявяват в амбулаторията на място, достъпно за здравноосигурените лица, своя седмичен график, който включва не по-малко от 2 часа дневно часове за амбулаторен прием в обявените дни, в които работи съответният специалист, и часове за домашни посещения, както и телефон за връзка. Съгласно чл. 174, ал. 1 от с.з. Медико-диагностичната лаборатория осъществява договорената дейност в съответствие с медицинските стандарти, в т.ч. и с общите изисквания към преданалитичния етап на лабораторната дейност в структурата по клинична лаборатория в рамките на дневния работен график на лабораторията. В изпълнение на договора с НЗОК лекарят специалист следва да има работен график в лабораторията, който не може да бъде по-малък от 4 часа.

Тук съдът намира за основателно възражението на С. „Р.“, че това е нарушение от лекар специалист и той отговаря за изпълнението му, а не лечебното заведение. За да се приеме, че са налице описаните нарушения и да се ангажира административна отговорност, на първо място е необходимо наличието на неизпълнение или лошо изпълнение на законово нормирани административноправни задължения. Принципът на законоустановеност предполага всяко административно нарушение и съответното му наказание да са конкретно установени и регламентирани с правна норма, т. е. както санкцията, така и нарушението следва да са нормативно уредени. Иначе казано, квалифицирането на едно деяние като административно нарушение не е предоставено на свободната преценка на органа, а трябва да има конкретна правна основа. Настоящият случай не е такъв, тъй като на санкционируания С. са вменени допуснати нарушения, без съответното нормативно предвиждане. Съгласно отразеното в заповедта, административния орган е квалифицирал липса на график на лекар специалист, изложен на достъпно за ЗОЛ място, като нарушение от страна на С., при положение, че от редакцията на текста на чл. 155, ал. 1 от Н. 2023-25 се установява задължението да е именно на лекаря специалист. Действително втората посочена като нарушена разпоредба чл. 174, ал. 1 от Н. поставя изискване лекарите специалисти да имат дневен работен график, но не за това е ангажирана отговорността на С., а и не се твърди, че такива графици липсват. Обратното, от доказателствата по делото се установява, че по отношение на д-р Т. има график, а и за неговата неактуализация именно е ангажирана отговорността на С., изложено по-горе.

При горните съображения съдът намира подадената жалба срещу Заповед № РД-01-8/28.01.2025г. за частично основателна и като такава следва да бъде уважена. Самата Заповед № РД-01-8/28.01.2025г. следва да бъде изменена по т. 1, и отменена в частта по т. 2

Предвид изхода на спора, претенцията на за присъждане на разноски по делото е основателна. Списък по чл. 80 от ГПК от страна на РЗОК Л., съгласно който се претендират 53,31 лв. пътни разноски и 40 лева командировъчни или общо 93,31 лева. Претендирано е и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 лева съобразено с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. От страна на С. „Р.“ с първоначалната жалба е заявена претенция за разноски, като не е представен списък по чл. 80 от ГПК, както и доказателства за направени такива, изключая за 50 лв. държавна такса.

Предвид така установеното по отношение направените по делото разноски и при условията на компенсация съобразно уважената част на жалбата съдът, при условията на компенсация определя сумата от 50 лева в полза на РЗОК Л..

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд –

София град, Второ отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба от „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], Заповед № РД-01-8/28.01.2025г. на директора на РЗОК – Л., в частта по т. 2 с която за нарушение на чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 174, ал. 1 от Н. за МД 2023-25 на основание чл. 459, ал. 1 от Н. за МД 2023-2025г е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 150 лева.

ИЗМЕНЯ по жалба от „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], Заповед № РД-01-8/28.01.2025г. на директора на РЗОК – Л., в частта по т. 1 с която за нарушение на чл. 126, ал. 2 от Н. за МД 2023-25, чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО на основание чл. 459, ал. 1 във вр. с чл. 455, ал. 1 от Н. за МД 2023-2025г. налага санкция „финансова неустойка“ в размер на 100 лева, като

ОПРЕДЕЛЯ санкция „финансова неустойка“ в размер на 50 лева за установеното нарушение на чл. 126, ал. 2 от Н. за МД 2023-25, чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО.

ОСЪЖДА Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Р.“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на РЗОК – Л. сумата от 50 лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: